

«ЮЛ»

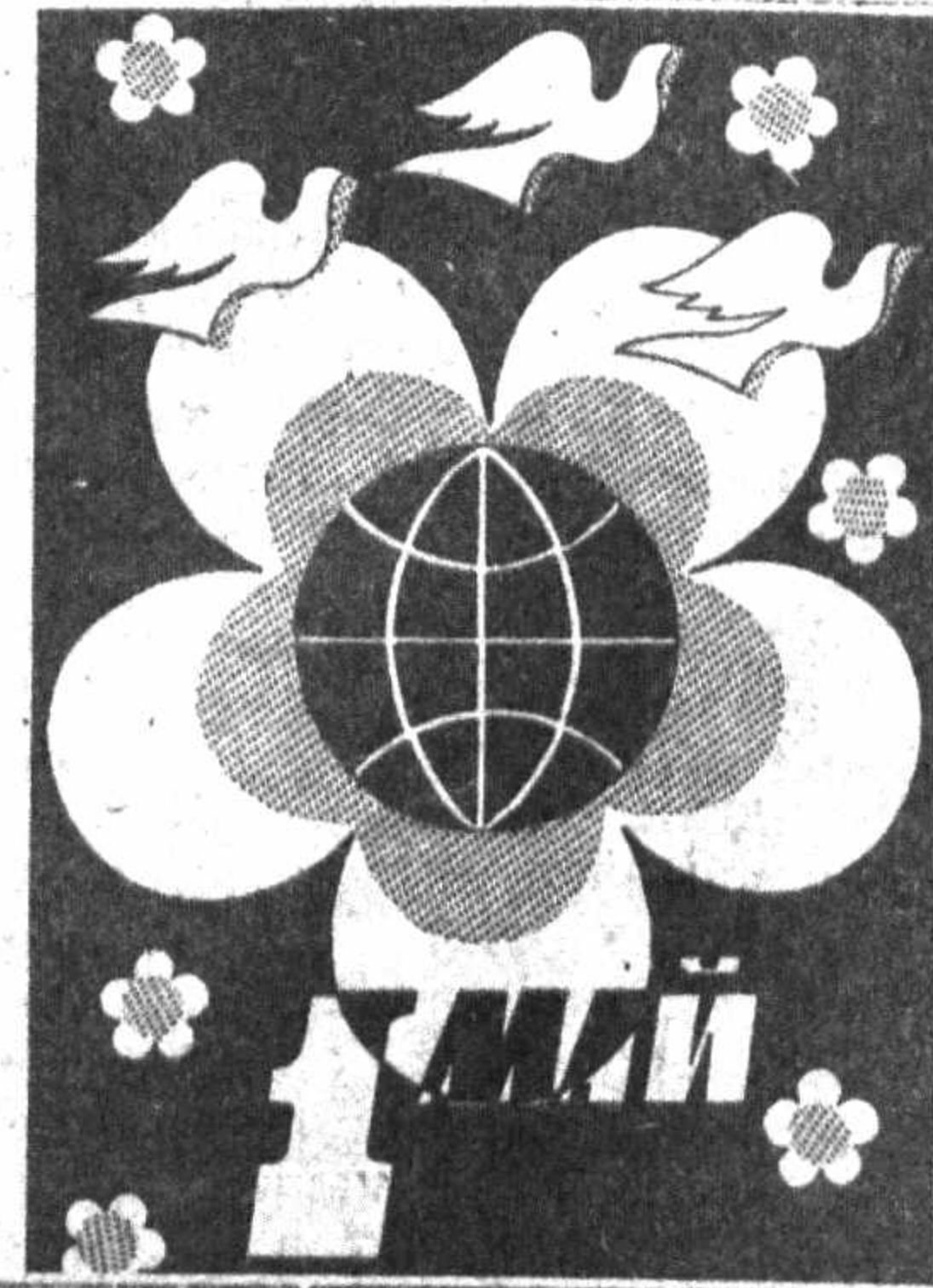
Газета 1925 йил
8 февралдан чиқа бошлаган

1990 йил

1 май
Сешанба

№ 83 (13.519).
Баҳоси 3 тийин.

• ЎЗБЕКИСТОН АКСМ МАРКАЗИЙ КОМИТЕТИНИНГ ОРГАНИ •

ТИНЧЛИК, МЕХНАТ, БИРДАМЛИК БАЙРАМИ!

Алло,
бу вилоят
қўмитасими?

11-18 апрель кунлари Москвада комсомолнинг янги Уставини қабул қилган ВЛКСМ XXI анжумани бўлиб ўтди. Унда ВЛКСМга коммунистик ва социалистик йўлни танлаб олган йигит-қизларни бирлаштирувчи коммунистик ёшлар иттифоқлари федерацияси, деб таъриф берилган. Хўш, бу янги ҳужжат оддий комсомол аъзосига ёни бўлмаса бошлангич таъқилотга нима беради? Комсомол ишида нималарни ўзгарилади? Анжуманда Тошкент вилоят вакиллари қандай йўл тутдилар?

Шу сизгари ўзингизни қизиқтирган кўплаб саволларга Тошкент вилоят комсомол қўмитаси ўтказатган ВЛКСМ XXI анжумани делегатлари иштирокдаги ошқор мулоқотда жавоб топишга мумкин.

Мулоқот шу йилнинг 4 май куни соат 10 дан 14 гача давом этди. Телефонлар: 33-34-62, 33-72-74, 33-36-13, 33-08-69, 32-00-06, 32-28-42.

Худди шу вақт 33-98-72 ва 32-27-33 телефонларида ёшлар ишлари бўйича комиссия аъзолари, ҳалқ депутатлари Тошкент вилоят кўнрақдорларининг кутубхоналарида уларнинг кўмағига муҳтож бўлсангиз, бемалол кўнрақдор қилаверингиз.

Тошкент шаҳрида яшамайдиганлар диққатига: агар сиз мулоқотда қатнашмоқчи бўлсангиз, ўзингиз яшайдиган шаҳар ёни ноҳиядаги комсомол қўмитаси телефонини фойдаланишингиз мумкин.

24 апрель куни шаҳар ва ноҳия комсомол қўмиталари биринчи кўнрақдор иштирокда Тошкент вилоят комсомол қўмитасининг кенгайрилган бюроси мажлиси бўлиб ўтди. Унда Тошкент вилоятининг Ўзбекистон ноҳиясида бўлиб ўтган табиий офатдан нафрланган ёш оилаларга моддий ёрдам кўрсатишга қарор қилинди. Ўрдам ҳажми 30 минг сум.

Ёшларга, ёшларнинг ҳўжалик ҳисобидига бирлашмалари, корхоналарига, бутун аҳолига ёрдам кўрсатиш сўраб мурожаат қилинган. Маъбағларни Агротехбанкнинг Ҳазратнинг бўлимига қарашли 000700504 сонли ҳисобга юборилиши сўраймиз. Код сон — 734570.

САҲИФАГА ЧИҚМАЙДИГАН ГАПЛАР

Ўйингизга бутун ҳам хат ташуви келди. Орақиб кутган севимли рўзномангизни, жаридангизни олдингиз. Уларни варақлашга тушасиз. Истайсизми, йўқми, нашлаблардан ўттир мақолалар билан бирга уларнинг баъзори, сифати ҳам сизни бефарқ қолдирмайди. Маъқул келса, хўп-хўп, йўқса айтасиз: «Наҳон бизнинг нашлаб ҳам хориждати сизгари жозоба, дилтортар, қўнқини чиқадими?»

Айтишларича, Америка Қўшма Штатларидаги ҳамкасбларимиз ноҳа содир бўлган жойдан репортажларини редакциядаги компьютерларга чўнтак телефони орқали узатишаркан.

Ҳали қўшмай, мақсадга қўнқас. Хўш, биз журналистлар учун ҳам шунақа шароитда ишлайдиган кўнрақдор нашиб этакдим? Умуман, жумҳурият рўзнома ва жаридларининг матбоа замини истифодани қандай? Сиз оммавий ахборот воситаларининг нелажангиз қандай кўришни истардингиз?

Хўш, саҳифага чиқмайди деганлар қандайга са- ватларга жавоб олишни истардингиз. 1990 йил 3 май куни Тошкент вақти билан соат 11.00 дан 13.00 гача кўнрақдор қилинг. Ўзбекистон Коммунистик Марказий Қўмитаси нашлабети директори, тарих фанлари номзоди, Ўзбекистонда ССР ҳўжамат кўрсатган нашлабети ходими Исроил Шумуродович ШОҒУЛОМОВ сиз муштарилар билан дилдан сўхбат қиришга розилик берди. Ўзингиз учун рўзномани ўқиб туриб, унда ёни ишқонангиздан 33-46-97, 32-55-84 рақамли телефонларга сиз қўнқангиз бас.

ЕШЛИК ВА ДУСТЛИК АЙЕМИ

Суратқаш Е. БОТИРОВ.

Файзулла ХўЖАЕВ номи берилди

Ўзбекистон ССР Вазирлар Кенгаши С. Оржоникидзе номи Бухоро Давлат педагогика институтини профессор-ўқитувчилари, талабаларининг институт номини ўзгаришиб, уни Файзулла Хўжаев номи Бухоро Давлат педагогика институтини деб аташ тўғрисидаги таклифини қувватлади.

Муҳаммаджон ТОПИЛДИ!

«Менинг ўғлим — Шерматов Муҳаммаджон шу йилнинг 16 апрель куни кўнқуз соат тўртларда «Эратея-Бекобод» маршрут бўйича қатнайдиган автобусга ўтириб, Бекободга кетиб қолган. Уни автобусда қўнқанлар бор экан. Сўраб-сўрашиб, нелоб бермаган жойимиз қолмади...»
Бу ташвишли сатрлар рўзномангизнинг 1990 йил 25 апрель сонидати «Ўғлимни қўнқанлар бермади» мақолада қайд қилинган. Янгида қардош Тошкентдан хўшбарли телеграмма келди. Мана у:
«Тошкент, «Ёш ленинчи» муҳарририга,
Ўғлимни топдим. Қўнқан учун раҳмат, Шерматов».

ҚАРЗ БЎЙНИМДА ҚОЛМАСИН ДЕЙМАН

Дўстим Жўраев билан (исмлари эсимда йўқ) ҳарбий дала госпиталида даволанганимизда — 1943 йилда танишганимиз. Кейин анча вақт учрашмаганимиз. 1949 йили мен Косовсойдан Мирочўлга кўчиб келдим. Ленин номидаги жамоа ҳўжалигига. Дўстим Жўраев булса ондас билан Тошкент вилоятдан кўчгани — «Коммуна» жамоа ҳўжалигига яшашга келишган экан. Яна учрашдик. Борди-келди йўлга қўйилди 1952 йилнинг охирида у ситирини бузоғи билан етаклаб келиб, сизларнинг қўнқаси, деди. Икки-уч кўнқан кейин олиб кетишни билгач рози бўлдим. Аммо ҳанўзгача у кишини қўнқани йўқ. Қидирай десанг, мақонини аниқ билмайман.
Мен 1985 йили яна Косовсойга қайтдим. Орадан шуна йиллар ўтди. Ешим 77 да. Дўстим билан тендош эдик. Қариб қолдим. Мабодо қазон қадрим етиб, қўнқини юмилса гарданимда, биронинг қарни қолади. Буни асло хохламайман. Бу ҳақда қўнқанлардан маслаҳат сўрадим. Бир ақлли ганин айтиб қолди. Шу бондан «Ёш ленинчи» рўзномасига мурожаат қилаётганим, Зора, дўстим буни ўқигач омонатин олиб кетса. Бунинг учун мен кечка кишини қўнқанга қўнқаман.
Мелибой ЗОХИДОВ,
Косовсой шаҳри Дилшод кўчаси, 8-уй.

РАҲМАТ СИЗГА, ОДАМЛАР!

Болаликнинг ўйинқароқ дамлари мен учун жуда эрта тамом бўлди. Кутилмаган бахтсиз тасодиф туфайли бир умрга мажруҳ бўлиб қолдим. Урта мактабни қўнқалиб бўлса-да, янги баҳолага битирдим. Аммо бунинг фойдаси йўқ эди. Тенгдошларим турли олий ўқув юрталарига йўли олишди. Базиляри ишга жойлашди. Елғиз мен мунгайганча уйда қолавердим.
Менинг ҳам ўқини давом эттиригим, севган насимга

эришим келаварарди. Бирок... Каердан, кимдан намот олишни билмасдим. Тўшқуликка тушардим. Тўрғиси, яшганим ҳам келмай қоларди. Ана ўшанда дугонам Назокат жонимга оро кирди. У мени Қоракўл ноҳия комсомол қўмитасига етаклаб келди. Бу ерда менинг ақволимни тушунишди, ерданга шошилишди. Таллашиб-тортишиб ниҳоят, Қоракўл пахта тозалаш заводи кутубхонасига ишга жойлашганимга ёрдам беринди.
Севимли «Ёш ленинчи» Сан

орқали сўрабган умидларимни қайтариб берган, қадамда яшашга ишқик туғдирган дугонам Назокатга, Қоракўл ноҳия комсомол қўмитаси раиси биринчи котиби Х. Шариповга, шунингдек М. Жўраева, М. Ортинқоваларга, ноҳия хотин-қизлар кенгашига, завод директори Б. Давлатов ўрқоқларига ўз миннатдорчилигини изҳор қилишга ниҳоят эт.
Назира РАҲМОНОВА,
Бухоро вилоят, Қоракўл ноҳияси.

СССР Вазирлар Кенгаши, ВЦСПС ва ВЛКСМ Марказий Қўмитаси олий ўқув юрталари талабалари ва ўрта махсус ўқув юрталари ўқувчиларининг моддий-маиший шароитларини яхшилаш бўйича қўнқимча тадбирлар тўғрисида қарор қабул қилдилар.

Бу ҳўжжати шарҳлаб беришни редакция СССР Ҳалқ таълими Давлат қўмитасининг раиси Г. ЯГОДИНдан илтимос қилди. У билан Москва дорилфунунининг толибаси Е. НИКИТИНА сўхбатландим.

— Биринчи навбатда талабалар нафақаси қанчага ошганини айтсангиз.

— 1991 йил сентябридан талабалар қайси курсда ўқиниларидан қатъи назар, олий ўқув юрталарида 60 сумдан, ўрта махсус ўқув юрталарида 40 сумдан олишади. Шундай қилса, менимча, тўри бўлади. Негаки, биринчи курс ҳам, тўртинчи, бешинчи курсларда ўқинилар осон эмас. Айтиш керакки, бўлажак мутахассисларнинг айрим қатламларига бундан юқориқор нафақа тўлаш беқор қилинмайди. Шунингдек, корхоналар тўлайдиган, аълочи ёни фақат «4» ва «5» баҳолагарга ўқинилар талабаларга тўланадиган нафақа ҳам қолади.

— Тушунишимча, мажруҳ қарор олий ўқув юрталарига ўз ёрдам жамғармаларини яратиш имқонини беради.

— Шундай. Бироқ, жамғарма фақат талабаларни моддий жиҳатдан қўллаб-қувватлашга сарфлангани лозим. Эндиликда йил охирига бориб у ердаги пуллар бюджетга оширилмайди, балки тўплашиб бораверади. Жамғармага талабаларнинг ўзлари эгаллик қилдилар, деб ўйлайман.

— Илгарилари болалик толиблар ёни давлат нафақасини, ёни талабалик нафақасини танлашлари керак эди...

— Тушунидим. Энди бу адолатсизликка барҳам берилди. Улар талабалик нафақаси билан бир қаторда болага қараш даврида давлат ажратадиган маблағни ҳам олишлари мумкин.

— Қарорда олий ўқув юрталари талабаларига ўн йил маблағ топишган тақдирда

нафақа билан таъминлашнинг янги шароитларини жорий қилиш ҳўжжати уларга анча илгарги берилган-ку.

— Янгида менга олий таълим ўқув юрталарининг ректорлари кимга қанча нафақа тўлашни ўзларига қўйиб беришни сўраб, мурожаат қилишди. Маълум бўлишча, «ўқ»чиларнинг ҳанўздан юлиб, аълочи, янги ўзлаштирувчиларга беришмоқчи экан. Менимча, киминдир шундан ҳам жуда оз нафақадан мажруҳ қилини, бу тошбағарликдир.

— Талабалар ҳаёти фақат ўқиниларига иборат эмас. Уларнинг қизиқтирилари хилма-хил.

— Биз, албатта, бўлажак мутахассислар маданият, санъат ютуқлари билан яқиндан таниш бўлишлар, деймиз. Бироқ, ҳозирча бу ўрин

ТАЛАБАЛАР НАФАҚАСИ ОШИРИЛАДИ

лар шахсий шартнома асосида ўй олиш учун ҳам суд-хўрликсиз қарз олиб туришлари мумкин.

— Яна бир қўнқили ҳол — шу вақтга қадар талабалар ўқув юрталарига 50 тийингача ажратиларди, холос.

— Ҳозир бу пул икки баравар оширилди. Бироқ, тўғрисида айтиш керак, бу ҳам баринор камлик қилиди. Вақтинча шундай қилиб тураман эди. Мухимроғи — нафақани ошириш.

— Демак, ҳозирча биз талаб олишга мажбур эканмиз-да... Нега эди, агар пул бўлса, бу масалани ечиш олий ўқув юрталарининг ўнги

— Қарорда олий ўқув ҳавола қилинмайди? Ахир ўқув юрталари ҳўжалик шартномаларини бекорлиш,

илмий-тадқиқот ва лойиҳа-конструкторлик ишларига талабаларни кенг жалб қилишлари керак. Дарвоқе, қарор бўйича илмий-тадқиқотларга ажратиладиган маош жамғармасининг ўн фоизини талабаларга бериш мумкин. Ўйлаймизки, бу тадбир қўнқина ёшларга бевосита дорилфунун, институтларда ишлаш имқонини беради.

— Геннадий Алексеевич, талабалик нафақаси бу давлат нафақаси, дедингиз. Ҳозир пул қадрсизланаётгани шароитда қўнқимча ҳақ бейда бўлиб қолмайди? Қарорда бу тўғрда ҳеч нарса дейилмаган.

— Бундай пулнинг қадрсизланишидан сақланишнинг ягона йўли индексациядир. Бироқ, ҳозирча бу масала юқасидан бирор қонун йўқ.

— Шундай экан, қарордаги тадбирлар етарли бўлармикан?

— Ҳозирги босқичда етарли. Бироқ, умуман таълимга ажратилган маблағ ривожланган мамлакатлар билан солиштирилган бўлса, бизда жуда оз. Балки бошқариб туриладиган бозор иқтисодига ўтиш билан аҳвол ўзгарар. Корхона, ташиқлотлардан нафақа олувчиларнинг сонини кўнқаяди, турли хил нафақа жамғармалари яратилади. Бошқача қилиб айтсак, таълим соҳасини маблағ билан таъминлашда жамият ҳиссаси ошари. Бироқ ҳар қандай ҳолда ҳам ёшларни иқтисомий жиҳатдан ҳимом қилиш жуда зарур.

(«Правда», 30 апрель).

4. Хайриниса Мажид қизи

Хайриниса Мажд қизи ҳам 1905 йилда Тошкентда, маърифатпарвар Маждхонлар оиласида дунёга келди. Унинг отаси Маждхон ака инқилобга машҳур «Шаробода» маҳалласидаги рус, немис ва бошқа миллат эдилари билан яқин алоқада бўлган ва ҳаётини ўша йиллари кичи Россия, Москва, Петербург, Одесса, Қозон шаҳарларида бўлиб, у ердаги илгор фикрли турли миллат эдилари билан танишган ва бунинг кучли таъсирида Туркистонга қайтиб, ўз қизларини ҳам янги замонавий илмлар, тилларни билишга тарғиб ва ташвиқ қилганлардан эди. Шунинг учун ўша вақтда Тошкентдаги мутаассиб руҳонийлар уми Маждид ўрси, Маждид юфери лақаби билан атаб, унинг қизлари очик юриб ўқишларини нафрат билан тилга олган эдилар.

Маждидхон отанинг кичик қизи Хайриниса шундай оғир диний — хурофий қарашликлар кучли бўлган ва отасига турли хил таъқиқ-лаънат тошлари отилиб турган хавф-хатарли бир даврда атрофларидagi ўқимашли, рус, татар, немис ва бошқа миллат қизлари билан ерлашиб, илгор муҳит таъсирида ўсиб, кейинчалик шаҳардаги биринчи ўзбек хотин-қизлар билим юртида ўқиб-ўқитиб олишга маъмурият томонидан сабоқ олаётган эди. Сўнг Мирободдаги янги мактабда ўқиб, рус, немис тилига меҳр қўйди.

1922 йил охирида бир гуруҳ ўзбек йигит ва қизлари билан Германияга ўқишга бориб, 1927 йил охирида улар ердаги тиббиёт бўйича олий маълумот олиб қайтган ва то 1937 йил сентябрь бошларига Тошкентнинг Чигатой даргоҳидаги Жумхурият ўқитувчилар санаториясида бош шифокор бўлиб ишлайди. У меҳнат фаолияти ва илмий тайёриги юқиб турган шундай бир пайтда тухматга учраб «немисларнинг жосуси», «ватан хонини» каби шубҳа билан қанақадан ва йўқ қилиб юборилган Хайриниса фақат Сталин вафотидан сўнг, партия XX съезидан кейингина оқланган. Кейин шунга қарамадан унинг Германияда ўқиши, Ўзбекистондаги меҳнат фаолияти, кейинги қаномадги тақдирини, ўлим ва бошқалар ҳақида ҳеч нарса маълум эмас.

Хозирда, унинг ҳаёт бўлган жинни, Тошкент темир йўллари бош бошқармаси қардори бўлмаганини бошқариб Хайриниса Қодированинг қизига қадар олмас Ойпошша Маждидхонова билан ҳозирги «Россия» мажмуҳонаси ортдаги «Конституция» (аввалиги Файзулла Хўжаев) кўчаси, 34-уйда турганидан.

«Кўз ояларининг бошлари, мен темир йўл мактабининг 2-3 синфида ўқирдим, — дейди Холда опа ўша машҳур оғир йилларнинг алам билан эслаб, — кунлардан биринчи тўнг саҳарда уйимизга икки киши назорати остида кириб келдилар. Бу формасиз кишилар уйимизни тинтув қилишиб, Хайриниса опанинг Германиядан олиб келган китоблари, эътиборлари ва бошқа ҳужжатларини талаб қилди. Бошқалари Холма ҳамма нарса Мирободдаги эски ҳовлимизидегини айтган, улар холани ўша ёққа бошлаб олиб кетдилар. Шу орада, — аба, мактабга бораёми, деганида, холма — майли, қизим, боравер, — дедилар (холма турмушга чиқмаган, мени қизим деб атаган эдилар). Мен мактабга оғимни тортиб, қўқув ва алаҳлаш орасида, бобом олдиндаги яқин йўл билан ўтиб, формасиз кишилар холани ишқонасидан олиб келиб уйимизни тинтув қилганларини айтдим. Шунда бобом бунинга қараб, «онани, қизингдан айрилибсан», — дедилар. Мен мактабга бораёми қайтариб турдим. Шу вақт орган ходимлари етиб келиб холани бобом уйига бошлаб, ҳамма ёқни тинтиб ташла-

дилар. Германиядан келтирган медицина ва адабиётга оид китоблар, ҳатлари ва ўқиб йилларидagi турли эсдалик альбомларини қовчида олов қилиб ёқдилар. Маждидхон бобом ва онамни ҳам 3—4 ой тўртга чақиршиб, қизининг Германия билан алоқаси — жосуслиги ҳақида маълумот берсан, деб талаб қилдилар, баъзан вақтлар уларни ҳатто қамаб ҳам қўйдилар, кейинчалик Файзулла Хўжаев кўчасидagi уйимиздан тамомла қайдаб юбордилар.

Хайриниса холанинг орзулари жуда катта эди, — дейди Холда опа кўз ёш билан сўзида давом этиб, — холма Германиядан олиб келган медицинага оид нодир илмий китоблари, қўлланмаларини немис тилидан ўзбек тилига таржима қилиш, медицинада илмий иш олиб бориш борасида ишлар бошлаган, мени эса келажакда шу соҳага тайёрлаш каби эзгу орзу-қаваслар билан яшар ва ишлар эдилар. У киши менга рус тили билан бирга немис тилини ҳам ўргатар, Германиядан олиб келган немисча болалар журналини кўрсатиб, ўқиб тушунириб берадизлар. Немис газети, журналларида тушган расмлар, ўқиб ва тажриба ўтказиш вақтидаги жарғилар, мақола вақтларда кўрсатиб, кувониб сўзлар, сен ҳам катта бўлсан ўша ерларга бориб ўқиб қайтарсан, деб мени орзуларга қаноатлантирар, — эдилар. Орган ходимлари томонидан ёндирган китоблар орасида Германиядан олиб келган медицина, болалар китобларидан ташқари менга ўша вақтларда кўрсатган Гёте, Шинлернинг асарлари, Абдулла Қодирий, Чўлпон каби совимли ўзбек шоир ва ёзувчиларнинг китоблари ҳам бор эди.

Мен бир сафар онам ва бобом билан холани кўрдим, деб Тоштурмага эргашиб борганимда Хайриниса холани мутлақо кўрсатишмади. Онам норозилик билдирилганлари учун кечгача қамаб, санларни турмада чиртаман, деб қўриқтишди, ва кейинчалик биз у ерга боришга, ҳатто холанинг номларини тилга олишга ҳам қўрқиб яшай бошладик.

ПАРТИЯ XX СЪЕЗДИДАН сўнг онам синглиси Хайринисанинг охириги тақдирини сурштириб ҳуқуқ органларига мурожаат қилганлариди, улар холанинг 1942 йили вафот қилганларини совуққина хабар қилганлар, холос. Лекин Хайриниса холани ҳамон қаерда, қандай аҳволда вафот этганликлрини билмайми, сўраб билишга, сурштиришга ҳам ҳамон қўрқиб яшайди. Кеча Сиз Хайриниса холани сўраб тевларон қилганингдан кейин ҳам яна ўша эски тўртго, қийнов азоблари эсга тушиб юрагим ўйнаб, ёмон бўлиб, кечаси билан ухламай, юрак ўйноғида юрибман, — дейди сўзини тугатаркан, кўзига ёш олиб Холда опа.

5. Ватанини қўмсаб

Саида Шераҳмад қизи 1905 йилда Тошкентда маърифатпарвар хонадонлардан бири Шераҳмадбой оиласида дунёга келади. Инқилобга Ақмал Иқромовнинг отаси машҳур Иқром домланинг эски мактабиди ўқиб, инқилобдан сўнг Валихўжабойнинг ҳавлисида очилган биринчи ўзбек қизлар билим юртида Ойдин Собирова, Хосият Тиллахонова, Робия Носирова каби, кейинчалик Ўзбекистоннинг таниқли шоира ва мураббийлари бўлиб етишган бир қанча ўзбек қизлари билан бирга ўқийди. Уларга шу даврда Мунаввар қори Абдурашидхон, Шокиржон Раҳимовлар билан бирга Петербургдаги Смольний хотин-қизлар маориф институтини битирган, полковник Еникеевнинг хотини Саодатхоним Еникеева Қримдан келган Муридди хоним Исмомлова, қозонлик Гавҳар хоним Алиева каби машҳур мураббийлар дарс берадилар.

Эски ва дунёвий илмларни пухта эгаллаётган Саида Шераҳмад

ўзбек ҳамшаҳар йигитга турмушга чиқди ва умрининг охиригача Туркияда турган бўлиб қолади. Саида Истамбулда қизлар лицейида муаллима, эри Ўқтой эса тиббиёт профессори сифатида ишлаб ватангадолик билан оламдан ўтдилар.

Хозирда Тошкентда ҳаёт бўлган Шераҳмадбойнинг набиралари Шарипа опа Абдувамин қизлари (1910) ва Чингиз Акбаров (1930)ларнинг айтишларига қараганда, Саида Шераҳмад қизининг Истамбулда яшаётганлиги ҳақидаги биринчи хабарини уларга 1969—70 йилларда узоқ йиллар турли сабаблар билан хорижда бўлиб, кейинчалик Тошкентга қайтган Саидмурад Қарийми етказган ва шундан кейингина (қариб 50 йиллик жузудликдан сўнг) Саида опа билан хат олишга бошлаганлар. Саидхон опаси Маъсуда опага ва

соғ-саломат бўлиб кетишинингизни кўрадан дуо этаман.

Бу хатнинг ичига иқковимизнинг рангли суратимизни қўшиб юбораялман.

9. V. 1970.

Истамбул — 80/2а.

«Жоним опам Маъсуда! Шу оғирингизнингизда ёзган каттагина хатингизни олдик. Соғ-саломат эканлигингизни эшитиб, қўлдан-қўл хурсанд бўлдик. Бу томонларга келиш учун ҳаракат қилаётганингиз бизни янада қувонтирди. Ишқоолло тез орада бир-биримиз билан кўришарми. Бу хабарини эшитишингиз биланоқ, балки бизда ишингиз осонлашаркан, деган андишда бир талқилома тайёрлаб юборамиз. Шунчалик йўл босиб келганингиздан кейин бизларниқанда бир неча ой қолсангиз, қўп хурсанд бўлардик.

Бу ерга (сиз билан) яна бир бошқа одам келадиган бўлса, исмини ва ёшини тўғри ёзиб юборинглар. У кишига ҳам қозғо таяёрлаб юбориш керак. Жарариди тоғамларнинг жойида турганингизни эшитиб қўп хурсанд бўлдик. Уларнинг ҳаммаларига қўпдан қўп саломлар.

Жияларинингиз отларини ёзиб юборганингиз жуда яхши бўлибди. Лоқал уларнинг исмларини биллиб олдимиз. Ажабонингиз қизларининг исми нима эди, ёшлари нечада, нима қилишарди? Кечиниб бўлса ҳам гоҳ-гоҳ хат олганингиздан жудаям хурсанд бўламиз. Бошқа илжимини йўқ. Шу ўртада дийдор кўришсан, армонимиз қолмайди, деб ўйлаймиз.

Хамиша сизга сиҳат-саломатлик тилаб, ҳаммагизга қизгин саломлар билан синглингиз.

Саида ўқтой.

Ушбу хат билан бирга тасдиқланган таклифнома юбораялман. Бу янра Туркияга келишингизни осонлаштирадиган, деган умиддаман. Ишқоолло келаси йил дийдор кўришиш насиб қилар, опажон. Хўп, саломат бўлинг.

Саида ўқтой.

Истамбул, Қадикўй. 2/Х—1970 й.

«ИСТАМБУЛ, ҚАДИКЎЙ. 15 март 1972 йил.

ЖОНИМ ЖИЯНИМ ЧИНГИЗИ! Шу ой ичиди мактубингизни олиб ҳам суюдим, ҳам йилгидим. Онажонимни, опажонимни эди қўрқолмайман, деб қўп хавотир бўлдим. Бу илжимини қилиб бурчимни (охириги бурчимни) бажарганимни, деган хавотирдаман. Ҳаммангиз соғ-саломатликлрингиздан қўп

хурсанд бўлган эдим. Бир йил олдин юборган таклифномадан олганингизни шу хатингиздан билдим. Аммо фойдаси бўлмаганини эшитиб қўп хаво бўлдим. Зотан ҳамини тушириб опажонимни қўриб юрган эдим. Бизларнинг ҳаётимиз яхши. Ҳеч хавотир олмаган. Сизлардан битангизни кўриш биз учун катта бир ора эди. Худонинг дарғоғи кеңг, тор тоғ билан қўришмайди, одам одам билан қўришмайди, деган гап бор. Ниятларим жуда катта, қўлимдан ҳеч нарса келмагани учун ҳамини сизлар билан қўришмайман. Мен яна ўқитувчиллик қилаялман. Мактабдаги болалар билан овуниб юрибман. Поччанг ҳам касалларга қараб юрибди. Саломатини илгаригидан анча яхши. Келин оғим туркида ёзган гапинингиз эшитиб, қўп хурсанд бўлдим. Анчадан бери хат ёзмаганингизни сабаби — олдинги ёзмаган хатларимиз сизга етиб бормаган, деб ўйлаган эдим. Байрамда битта оғирингиз ёзиб юборган эдик, шунинг олдиларингизни ёзиб берган эдим.

Опажоним бегоб бўлса керак, деб ўйлаб юрган эдим. Худо шифо бера бир илжимини қилиб келаркан деб ўйлаган эдим. Яхшилик опажонингиз ёшлариди сизларга ўшаган қариндошларим бор. Гарчи биз сизлардан анча узоқда бўлсан ҳам хамиша сизларни ўйлаб юрамиз. Опажонимга нима керак бўлса, ҳаммасини қилишингиз керак, чунки сен энг катта ўғилсан. Опажонимга қилаётганимиз яхшиликларини (орзу-қавасларини) лоқал сента қилаёсан, жуда хурсанд бўлар эдим. Агар сента бирор нарса қилаётганимиз мумкин бўлса менга ёзиб юбор. Биз ҳам шунинг қилишга уриниб қўламиз.

Ҳаммангизга чин қўлгидан саломлар, бағримизга босиб қўп-қўп ўнамиз, ишқоолло, опажоним бу хатини олиб ўқийлар ва хурсанд бўладилар.

САИДА ВА ЎҚТОЙ.

«4 июнь 1972 йил. ЖОНИМ ЖИЯНИМ ЧИНГИЗИ! Икки кундан бери нима қилаётганимиз билмайман. Ойижонингиз кўманингиз ҳақидаги хатингиз олдим. Винобарин (зотан) олдинги хатни юборганимдан бери ҳамини сизларни ўйлаб, кечалари ҳар хил тушулар қўриб, ваҳимага тушиб, сендан мактуб кўтиб ўтирган эдим. Хатингиз юрак ўйноғида очиб ўқидим ва сенинг менга нисбатан жиялик вазифангизни тўла-тўқис адо этганлигингизни англаб, нима қилишимни билмай қолдим.

Ҳаёт чиндан ҳам курашадиган иборат эканини мен ҳам тушунадим. Унга қарши куралиш ҳам лозим экан. Дунёда тирик юрган инсондан кейин бошга тушган нарсага чидаб кетишдан ошқоқ илжимизни йўқ экан. Сизлар ақуналар сифатида бир-бирингизни йўқлаб турасиз, гарчи мен сизлардан жуда узоқ бўлсам ҳам ҳамини сизларни ўйлаб, шунинг орқасидан мадад олиб иш қилишга мажбурман. Мен бу дунёда энди ишим қолгани йўқ, деб ўйлаган эдим. Сен бўлсан меннинг зиймамга катта вазифа қўялсан, шу ишончага ишқоолло бўламан, деган андишдаман. Илжим сенинг ўйлаганингиздек бўлсан.

Хол-ахволингиз ҳар жиҳатдан яхши эканлигини эшитиб, қўпдан қўп хурсанд бўлдим. Ўзинг айтганингиздек, худонинг қилган ишига бўйин этмақдан бошқа илож йўқ экан. Мен ҳам бу ерда бир-икки ҳамшаҳарлар билан учрашиб умр ўтказиб келаялман. Агар поччанг бўлганда, аллақачон мен Ўзбекистонга бўлардим. Умр шу тарзда тез ўтиб кетаяпти, вақт ҳам тўхтовсиз ўтиб кетаяпти. Бизлар ҳам қариб қолдик. Сизларни бу ерда қўриш насиб қиларкан, билмадим. Бизнинг бу ердаги ишимиз у ерга бориш учун қўлаб келмайдиганга ўхшайди. Бу ҳақида яна ҳали гаплашарми.

Ҳаммангизга сиҳат-саломатлик тилаялман, яхши орада дийдор кўришиш бизга насиб қилсин. Яхши ният ёрти мол, деганларидек бир кунмас бир кун учрашиб қолсам, деб ўйлаб ётмишди. Ҳаммангизга қизгин салом йўллаб, соғ-саломат бўлишингизни тилаб қолувчи холангиз ва поччангиз САИДА ВА ЎҚТОЙ.

Шераҳмад ТУРДИЕВ, филология фанлари номзоди.

ТОЖИБОЙ «МЕРГАН»

1942 йил 22 ноябрь кунини ўз ичига олиб Тошкентдаги ота-оналар Тожибой Ражабов Улу Ватан урушининг охиригача жон қилиб, эсон-омон юртига қайтди.

Урушдан кейин Давлат ҳафизлик қўмитаси ва ички ишлар соҳасида фаолият кўрсатди. У ҳозирги вақтда Иттифок ақамитига эга бўлган шахсий пенсиясига...

...Қаҳратон қизи, Изғирин юзқўзга игна бўлиб санчилиди. 1943 йил январь ойининг иккинчи ҳафтасида совуқ 35 даражага етди. Кунларнинг бирида Тожибой хизмат қилаётган батальон мудофаада турган тепалик устида душманининг иккита «Онкерс» пайдо бўлиб, ажал уруғини сона бошлади. Сафдан чиқатганлар сона тобора ортиб бораётганлиги Тожибойнинг газабини қўзғатди. У пулеметнинг махсус мосламага ўрнатилган, команида берилишини кутмай самовийларга қарата ўт очди. Кўп ўтмай «Онкерс»ларнинг бири тутаб, мудофаа чизигидан 200-

250 метр нарига қўлаб тушди. Тожибой ўзининг ярадор бўлганлигига қарамай отини яна давом эттирди. Охири холдан тойиб йиқилиб қолган Тожибойни ҳамширалар жанггоҳдан олиб чиқиди.

Госпиталда даволаниб қайтган, у фронтнинг олдинги чизигида мерганлик қила бошлади. Кунларнинг бирида уларнинг ертўласига кириб келган рота командири мурожаат қилди:

— Шоввозлар, бизнинг рўпарамизда душманининг мақоратли мерган пайдо бўлибди. Бадабхт кўз очиргани кўйлаёти. Мўлжалига илган жангчинин сафдан чиқаряпти. Шу аблақни жаҳаннамга жуяттишини сизларга топшираман.

— Хотиржам бўлинг, ўртоқ командир, топширик бажарилади, — жавоб қилди Тожибой Ражабов.

Тожибойнинг кўнраққ одам ясаб, гитлерчи мерганчи чалғитиш тўрисидаги режиси ҳамма маъқул тушди.

Тонг отиш олдидан чалакча эски буюмлар ўралаб, қў-

ғирчоқ одам ясади ва яқин дароҳт ёнига ўрнатиб қўйилди. Тожибойнинг ўзи ундан 25-30 метр ўнг томонда жойлашиб, душманини синчковлик билан кузатишни давом эттирди. Кун ёришиши билан кўнраққ одам кўзга яққол ташланиб қолди. Шу лаҳзада гитлерчи мерган унга қарата ўқ узди ва Тожибойнинг мўлжалига тушди-ю, биринчи ўқ биланоқ гумдон қилинди.

Душман мудофаа чизигининг бошқа ерда яна икки мерганнинг пайдо бўлганлиги ҳам онам ташвиш келтирди. Рота командири уларни йўқ қилишга Тожибой ва унинг шерикларига топширди.

— Менимча, аввало душман мудофаасига яқинлашиб бориб кузатиш, уларнинг қаерда жойлашганлигини, қачон пайдо бўлишларини аниқлаш ва шунга қараб ҳаракат қилиш лозим, — деб ўз фикрини билдирди Тожибой.

Унинг фикри рота командири ташвишини енгиллаштиргандек бўлди.

— Рухсат этсангиз, ҳозирроқ

душман мудофааси томон йўл оламан. Фақат қаердан бориш бехатарроқ эканлигини сапёрлардан билиб берсангиз бўлади.

Ертўлага таклиф қилинган сапёр харита ёзиб, жангчиларга бехатар йўлни аниқ белгилаб берди. Тожибой автоматини елкага осиб, душманининг ўт очиш позицияси томон сурила бошлаганда соат туғни билардан ошган эди. Мўлжалланган ерга етиб бориб, қорға ботган ҳолда теварак-атрофни кузата бошлади. Бу иш тонг ғирашрасига давом эттирилди. Совуққа қотганлигидан бутун ажузди қақшаб оғирётган бўлса ҳам душман траншеясининг бурлиган ери мерганлар нин эканлигига ишонч ҳосил қилганидан кейингина орқага қайтди.

Бир неча кун давомидида олиб бориладиган кузатиш шунини кўрсатдики, икки гитлерчи мерган икка учкунур қоз қорайиши олдига келар экан. Ана, улар ҳозир ҳам янгилашиб, бошларини елкаларига қисган ҳолда ўз қароргоҳларига яқинлашмоқдалар. Олдиндагиси — кузатувчи, унинг қўлида кузурлоқ ташқари стрелтуба, кейингиси — мерган, унинг қўлида мўлжалга олаётган милтиқ. Иккалеси бир-бирини яшириб битта одам шакига кел-

ганда Тожибой тепкинни босди...

Моҳир мерган Тожибой Ражабов 1944 йил 7-13 январь кунлари душманининг 16 аскар ва епидеишини гумдон қилганлиги учун 6-армия қўмондонининг 1944 йил 25 январьдаги буйруғига мувофиқ III даражали Шуҳрат ордени билан мукофотланди.

333-ўқчи дивизиянинг 1148-ўқчи полки мерганлар командаси сафидида бўлган Ражабов 1944 йил сентябрь ойида душманининг 11 аскар ва епидеишини ери тиллашти.

6 октябрдан 10 октябргача полк мерганлари командаси билан 17 кавалерия дивизияси составидаги 59-кавалерия полки мудофаа участкасида ҳаракат қилиб, яна 13 гитлерчи ери тиллаштиб, ўз дафтарида 24 нафар душманини ўлдирганини қайд қилиб қўйди. Кўрсатган бу жасратларини учун Тожибой 1-Белорус қўмондо-

нининг 1945 йил 27 январдаги буйруғига биноан II даражали Шуҳрат ордени билан мукофотланди.

Кўрмас жангчи Тожибой Ражабов Висла дарёсидан Одер дарёсигача давом этган қиш ҳужум операциясида гитлерчи кичик гуруҳларини тугатиш пайтида яна 10 фашистини гумдон қилди. У шунингдек, душман раведасининг

вод ходимларининг, шунингдек оғир уруш йилларида ўзининг қорқонадаги фидоорона меҳнатини билан талабани яқинлаштирган кишилар хотираси абадийлаштирилган.

Бу воқеа — Ўзбекистон пойтахтининг Қуйбўша ноҳиясида уруш ва меҳнат ветеранлари ноҳия кеңаши ҳолиялигида шу кунларда ўтказилган кўп-қўп тадбирларнинг биттасидир, холос.

Жумхурият меъорлар уюмаси ноҳияда ҳалок бўлганларга «ағдрлик ўрнатилган» борасидagi ишларни бошлаб юборди.

ВETERANЛАР БУРЧИ

Комсомоллар ва пионерлар учун катташчилари учун фронт йилларида юборилган учбурчан кетлар шаклида табринома билан таърифлашди. Бу ишларнинг ҳаммаси ноҳия ветеранлар ташкилоти ташаббус билан қандай унинг ёрдамида қилинмоқда.

Ноҳияда совиқ жангчиларнинг биронтаси эътибордан четда қолган йўқ. Ветеранлар ташкилоти буғун ўрнидан туролмай қолган ва дамий ёрдамга муқтоб бўлган ногиронлар, совиқ аскарларга алоҳида гамхўрлик қилмоқда. Махр-муруват ва саломатлик фонди, шунингдек ноҳия социал таъминот бўлими кузуртайдиган ветеранлар кеңаши ташаббус билан тузилган «Махр-муруват жамияти» бу одамларга гамхўрлик қилишни ўз зиммасига олган. Улар шу пайтга қўп яхши ишларни амалга ошдирилди, муруват кўрсатдилар.

И. ТРЕВЕНКО, ЎТАҒ МУЗБИРИ.

Жалолиддин ақанининг уйи серфайз хонадонлардан эди. Наманганнинг кўпلىк танқиди хонандалари бу ерга тез-тез келиб туришарди. Гоҳи тунда, гоҳи кунда, гоҳи оқшом тараплаган кўшиқлардан ҳеч қачон эрикмасди.

Ана шундай кунларда элиб-юғриб юрган хонадон бекаси Курбон-ой опа ўғилларининг кўзига уйку индирилмасди. Ҳурриятнинг муҳрида тўймағур жуза ҳам бошқача. Артистлар тўлиб, унинг учун байрам бўларди.

Яхши одамнинг уйига меҳмон кўч келадди, дейдилар. Коловерса, бу хонадон ару-дўстларнинг ақсарияти файзу тавовати ҳам санъат тўғриси эди. Жалолиддин ақанинг ақилли овозию, пурмаёно суҳбатлари, Курбон-ой опанинг одамшаванделигини бир марта кўрган ҳар қандай одам бу хонадоннинг ҳақиқий дўстга айланди. Заро, ҳозир ҳам шундай. Шу боис Наманганга гастролга келган санъаткорлар уларнинг меҳмони бўлмасдан қайтишмасди.

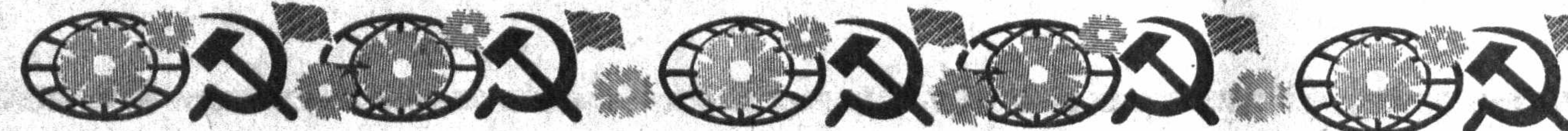
— Бир кунни Ҳалима опа Носирова уйимизга келгандилар, — дейди Мухриддин. — Биз ёш эдик. Ҳар қалай ўзини аяша шўхлигимиз ҳам бўлганди. Отам сўзига биноан «санъатимизни» кўрсатди. Бундай пайтларда онамиз ҳам, дадаимиз ҳам яйраб кетишарди. Ушунда Ҳалима опанинг: «Ўғилларингизни албатта ўқитинг, улардан яхши санъаткор чиқари», деганларини ҳис этдим.

Сўзсиз бундай рағбатни эшитган, факат Жалолиддин ақа, Курбон-ой опа эмас, бошқа ота-оналарнинг ҳам кўнгли тоғдай кўтарилди.

Бу гапдан кейин меҳрибон ота ўғиллари билан яна ҳам қийинроқ, кўпроқ шуғуллана бошладди. Ўзининг хонадонлиқ фаолиятида ўрганган санъат сирларини ўғилларига тушутирди. Бунинг учун турли-туман йўллари ҳам қидириб топилди. Бу борада магнитофон усули кўпроқ фойда берди.

Жалолиддин ақа ишга кетар чоғи магнитофон кулорини бураб, қўшиқ материялини устига қўйиб қўярди. Эҳсин ўқир Шаҳобиддин, Мухриддин ва Хусниддин у қайтувчи ёлғаб айтиб бериши лозим эди. Энг яхши айтилган «муқофот» бериларди. У кўпроқ Мухриддинга насиб қиларди. Хонадондан куй-қўшиқнинг ариаслиги, ўтган-кетганларга завоқ улаштириш шундан эди.

Мухриддин санъат чаманига эрта кириб келди. Илк қўшиқларини отаси йўриқда мактаб сарҳисда айтиб тенгдошлари синовлардан ўтди.

Кейинчалик маданият саройлари, истироҳат болларига ўтадиган тадбирларга ҳам ўз қўшиқлари билан мазмун киритди. Бу орада акиси, уқаси билан чоғу асбобида, кўпроқ доирада журлик қилишиб ўзларича машқ қилишни одатга айлантиришди. Жалолиддин ақа билан Курбон-ой опа уларга меҳр билан боқиб: меҳр-оқибатлари доимий бўлсин, аҳил бўлишса, ҳар учови ҳам узоққа боради, дейишарди. Аммо уч ака-ука ўғилларнинг бир кун келиб энг катта саҳналарга ярашиқлик бўлишини,

баноӣ опа азувчи эмасми, инсонийликнинг мирдан сиргача яхши бўлиши. Канда қанча болаларга шу ҳақда баён эди. Қувонарлиси шундаки, фарзандларининг барчаси бунинг ҳар дақиқа ҳис этган ҳолда иш туттишди.

Чиндан ҳам Мухриддин санъатга ўз қўшиги, ўз овози, ўз услуби билан кириб келди. Булар акиси Шаҳобиддин, уқаси Хусниддин ва энг муҳими устози, падеври бузуқвориди Жалолиддин ақанинг ҳиссаси кам эмас, албатта. Халққа тез танилиб кетишининг бирдан бир боиси ҳам шунки. Қўшиқлари мазмаси жиҳатидан ранг-баранг. «Аламжон», «Эй нозанин», «Она» шунлар жумласидандир.

«СЕН БОР, МЕН БОР...»

Минглаб одамлар олқишига сазовор бўлишни хавлларига келтиришмасди, ушунда. Кичик оилвий ансамбль хонандаси Мухриддин ҳарбий хизматга чақирилди. Бунда ҳам унга омад кулиб боқди. Хизматни Икромжон Бўронов бошқиб ҳарбий ансамблда ўтади. Аввал доира чақди. Кейин қўшиқ айтди. Ҳа санъатини ҳарбий интизом билан уйғунлаштиргани маҳоратини оширишга катта аждам берди. Хизматдан қайтган Мухриддин 1980 йили Тошкент Давлат маданият институтига ўқишга кирди.

Базин ота-оналар фарзандлари ҳаётга қадам қўйиши билан қўнғиллар хотиржам бўлади. Бу ёнча эллик кетгани, деган фикрда уларни эътибордан чиқарадилар. Лекин айрим ота-оналар фарзандлар ўрта-сидиги қадр-қиммат, меҳр-оқибат ҳам, уларнинг ҳаёт йўлида дадил бўлиши ҳам, танлаган касбига муваббат ҳам худди шу даврда шаклланиши ақил эди. Мухриддиннинг ушундай тақдирини билиб, унинг овози тез-тез янграйдиган, ойнаи жаҳонда мунтазам иштирок этадиган бўлди. Рўнома ва жаридларда Мухриддиннинг ақоибӣ овози, иқтидорли қўшиқчи эканлиги ҳақда ёзилди.

Юнинг суҳбати САЙИЛИГА

Юнинг суҳбати, муҳаббат, диққат, диққат, диққат!

Сочлари сунбул қизлари ўша сунбул сочларга умрини остиб яитдилар! Рўномамиз жарлаган сунбул байрамга боршини унутмадик! Ҳовасой соҳилларига йўлимизга тортулган сунбуллар ўзларининг тим қора сочларини патила-патила қилиб байрамга безанибди.

Замон урфига мослашиб, сочларимизни кесиб ташлагандиқ, сунбул олдида қизариб қолмадик деб ўзингизни тортиманг, қизларжон! Сизгинамас, табиат ҳам ўз даврига мос иш тутди: сунбуллар ҳам кузда узун сочларини тарк этишганди, айни шу кунларда Ҳазрат Навоий айтганларидек: Гул атрофидини шўх сунбул чикиб, Юз олиндин андоқини көкюп қикиб... Ҳовасойга борсангиз, улар билан соҳ ўлчасасиз. Сунбулнинг сочлари энг ўлган давр август ойининг иккинчи ярмига тўри қелиб, у сунбула дейлиши барчангизга маълум. Сунбулларнинг сочларида «дор ўйнаган» биллур тоқчилар Ҳовасойга бош қўяди. Шунда баҳор баҳорлигини унутиб, ҳамма ёқда лойлашиб кўпиргувчи суварлар ҳам Ҳовасойда сунбула суварлидек шаффофланади. Унинг бағрида унинг-ўсишга чоғланган балиқлардан тортиб, муҳаббат майсаларига шундоққина қўришиб туради... Нафақат майсалар, балким, сой кўксига отилган тошлар ҳам тошларини унутиб ўзини севдиртиради... Ҳа, Ҳовасой соҳиллари бугун шунчалар дилбар... Эртага сунбул сайилига чиқадиган ҳар бир эйратчи қалбига бу гўзаллик, эзгулик, поклик ошно бўлишига шўбча йўи. Байрамга бизни ҳам сайилига қўрқаман дейсизми? Байрамнинг бошлиғи-ю, эгаси бўлмайди. «Сунбул сайили» халқининг тарихий байрами. Фақат... у ҳам нарвўзимиз каби қатоган бўлганди. «Эш Ленинчи» рўномаси ҳузуридаги «Шўбча» адабий уюшмаси ана шу сөрҳсият байрамимизни ҳам қайта тиклаш орасида ердан қор кетган кунлардан бошлаб Ҳовасойга тагда қўйди. Бу таслифни Наманган вилояти қосомол кўмитаси, Чуст ноҳияси партия, қосомол кўмиталари, Ҳазратистон Ленинчи Коммунистик Ешлар Иттифоқи Марказий Кўмитаси ишларини маданият дам олишини ташкил этиш бўлими ва «Эш Ленинчи» рўномаси кўллаб қувватладилар. «Ҳайри ишга қуш қанотини солибди», деганларидек, ноҳия иқроия кўмитаси тасарруфидан тартиб, маданият бошқармаси санъаткорлари ва тақкилотчиларигача сайилини серлазмун ва қўнғилли ўтказишга астойдил бел боғлашган. «Учаллик бўлса, биз куруқ қўл билан борамизми?» деган андишга борманг. Тўйчилик, Охорли қийинчилигиз ҳам сайилимизни байрамга айлантиради. Ҳўзингизнинг қизилини кўрсақ, қўнғилимиз ором олади... Ҳўдан қичиб олдидан ана бир тарафда ҳам ёдингиздан қичмасин: сунбул сайилида ногаҳонда қимдир сайили имтиҳон қилгани даврага рақсга тортиши мумкин, доривор гийҳларини фарқлай олиш ва ундан уй шароитида қўйбола дермон тайёрлаш: фасохатингизни синаш учун яна бирор сизни «Набобатда — табобат» ҳаёсига чорлаш аниқ. Ашёрга: ошнолигингиз даражаси «Нафосат» давридада сезилиб қолади. Чевар опа ўспирин қизларимиз қўнғилга ранг-ранг илпак тутқазиб гул ва баҳор тасвири шайша матога тушириш санъатини синаш «адаби» бор. Жумҳурият Беллашма синови — «Иқбол» телекўрсаткичи тайёрланган муштик лоблар учун эса сунбул сайили энг катта имтиҳон бўлиши тайини. Шу кунни бу Беллашуга давоғар қизларимиз эл олдига катта синовдан ўтадилар. Агар ошқ саҳнада бу дилбарларни нот қиладиган муштик бошқа қиз майдонга қисса, марҳамат — телекўрсаткич тўри ўша гойибаники! Кобилиятини намойиш қилгани майдонга чиқидан ийманидан тортиқчо қизилар ҳам сунбул сайилига ўшарига муносиб бўлиш қўшадилар. Улар УЛКЕИ Мўнинг «Иқнокор» футболчилари ва наманганлик дарвозалар ўйинларига сикдиданан ишқибозлик қилиб турсалар бас. Тиллақор иқоибот ўтиши аниқ. ...Шундай қилиб, эртага, 2-май кунни Ташкент Ҳовасой соҳилида бўладиган «Сунбул сайили»га шўшининг, азизлар!

Мунаррама МУРОДОВА, «Эш Ленинчи» ҳузуридаги «Шўбча» адабий уюшмасининг раҳбари.

«Нисона»

Муҳайе МУХТОРОВА 1972 йилда Тошкент шаҳрида туғилган. «Шўбча» адабий уюшмаси аъзоси. Айни пайтда «Сикҳат-сломатлик» жаридасида ишлайди. Шэърлари жумҳурият матбуотида янн бор эълон қилинмоқда.

ОРЗУЛАР ОҒУШИ

Орузларимнинг ненг, пок оғушида Ухлайман ёлғилим илк тонгини кутиб. Уч етти баҳорим ўйнар тушимда, Ҳар бири қўлимга ўз гулни тутиб.

Болалик шўҳлиги котмаган ҳали, Уйиқароқ қислар гўжон дўлбинда Поёндоз тўшанган йўлни кўрсатиб, Тез оқинда дейди, — бахтинг олдинда. Шамоллар сўллаган ёноқларининг Юаманга қўзимнинг ёш сароблари.

Қалбининг меҳмони бўлмаган ҳали, Мухаббатнинг алам, иззороблари. Мен еллар сингари бебошман, бебон — Ёвбой бахтинга ўзим кул, ҳам шў!

ТАНҲОЛИК

Танҳолик сенда ҳам борни муҳаббат, Сенда ҳам яттарин меҳр, ишонақ бахт Сен ҳам нуасаним, нуасаним ё, Чиндан исалган сендагн тож-тахт.

Танҳолик сен орзу қанотимасан, Ё сен бахтинг саман оқ отимасан. Еки тадирланган пок муҳаббатинг, Кеչибди ёш теккан дур ҳокиммасан. Ўз бағрига сени шодлик олдимиз.

Ё меҳр термулиб сенга қолдимиз, Еки гўрбат кулиб армон сунга? Сени йўртгадиган юлб солдими?... Танҳолик инмасан — бахтин, бахтсизлик?!

Муҳайе МУХТОРОВА.

Бир рубобнинг икки тори

Нима керак сенга нима етишмайдӣ Ҳаёт Дуйбга синамдай дейсан? Ойнага тикилган, қундан қун сеничи борайтган юзунг, кичик жусаганин кўриб, Ҳунардан ўзинг ҳижолат бўлиб кетсан. Барбир... Барбир тор, Шундан ҳам ўй бўлдики, Эришмай у бурҷандан бу бурҷанга оқимайсан, Чанг босган полинги эришиб ёган шолчанг, Ёлғиз каравот, стол-стулнинг ҳам қўнғилигин баттар қийил қилди. У хона ўртасида қайқайиб туриб қолди. Зериккандигини, ё чиндан ҳам чекмаси келдими, Шини қўнғидагнги тикилган тамани кутмасининг ҳафасалини шир этди. Қаршисидан дўқонга тушиб чиқмаси келмади: «Шаҳар-да, шаҳар, — ўйлади Ҳуна. — Олифталар. Сал у ёш ёшнинг туғилмасдан юрсанг ишнг биттаси рафторингга қараб чинирганини аниқ. Ҳали ювнинада, соқол ҳам...» Эришди, у Шу чоқ хайлига келган фикрдан қувониб кетди. Болахонача қичиб, тизмоқ тасвири туширилган тулдони қўлига олди. Икки-учта келми қолдигини устга-уст тутатиб, босиб-босиб тортаркан, унинг енгил севадига бўлди. Ҳаюнда неаётган туғуларга тикилганга ўйлари эриқ берди.

— ...Нега ҳафасан, Нодир?
— Ҳуна шундай...
— Гапир, ахир, Сенга қараб, менинг ҳам юрагим эзилди кетди. Нима гандлигини айтмасанг...
— Сиздан аширадиган гуноҳи йўи, Эришан ана. Орамиздагн жуносабатни онам ҳам билди: Эришгани сизга уйлантиришмайди. Ота-онаси унга болагнндан Турди ақанинг қизини айтиб қўйишган. Икки орада ган-суз бўлганинг қолмасга, деб қўрқаман, дейди. Ҳуна ҳам қўи ўйладики, ҳар хил хайлларга борадиган одам.

— Қисимна, Нодир. Отамга айтман, бизни тушунар. Кейни соҳиллар боради. Ташкентда тўй қиламиз. Манга кўрасан, ҳаммаси биз ўйлагандек бўлади!
— Динчиб кетгач, деразаларини очиб юборди. Юаларига баҳор ҳавоси уриди. Пастга алағлаб қараркан, йўлакда қўнғилиқлиб келган мандалари учрашадилар. Чоррак финал. 14.25 Бухоро вилояти. 14.25 Кочин шаҳри «Сайёд» эстрада ансамблининг концерти.

ТВ

2 МАЙ — ЧОРШАБ И

ЎзТВ 1

9.00 «Ассалому алайкум». Муслийи кўрсатури.

10.00 Ойнаи ҳаюнда биринчи марта. Воалар учун фильм. «Мно, болаюқоним, Мои» (СССР — Швеция). 11.35 «Вайрам табасуми». Телевизион миниатюралар театри (такор). 12.35 «Ешлик» студияси кўрсатади. «Қўноқлар ва зўноклар». Тошкент чет тиллар педагогика институтини ва Тошкент халқ хўжалиги институтини қосмандалари учрашадилар. Чоррак финал. 14.25 Бухоро вилояти. 14.25 Кочин шаҳри «Сайёд» эстрада ансамблининг концерти.

17.40 Кўрсатулар тартиби. 17.45 «Май» гуллари. Тошкентдаги 483-болалар боғчасига тарбияланувчиларнинг чинқини. 18.15 «Холодильникда нимдир бор». Вадий фильм «Абурот» (рус тилида). 19.30 «Абурот» (рус тилида). 19.45 Юлдус Усмонова кўйлади. 20.25 Кинолава. 20.30 Москва. «Вақт». 21.00 «Ворлдиз бозатар яна гўзал Май». Концерт. 22.00 «Ахборот». 22.30 «Келинг, бир қўнғилиқ». Юсулфон кишичи хотирамизга бағишланади. 23.35 Эртанинг кўрсатулар тартиби.

ЎзТВ 2

18.05 «Дўстлик» програм.

маси (рус тилида). 19.05 «Тўрғай». Вадий фильм («Ленфильм»). ТУШАНБЕ КўРСАТАДИ:

20.30 Москва. «Вақт». 21.00 «Санъат усталари». Композитор Хайрулло Абдуллоев. 22.45 «Муҳаббатини қайғунг» минигт. Вадий фильм (СССР — Туркия, рус тилида).

7.30 «ТСН». Янгиланган телевизион хизмати. 7.45 «Кўнғилидаги дараклар». Телевизион хўжиятли фильм (Вильнюс). 8.25 «Сехрлар билан учрашув». Мультифильм. 8.45 «Ропна-росса уч минут нам». Вадий фильм. 10.00 «СССР халқларининг қўнғилиқлари ва расклари». 10.35 Киноафиша. 11.35 Галабининг 45 йиллиги. «Маршал Рокоосский. Ҳаётини давар».

Хўжиятли фильм. 13.05 «Ҳангаранг Май». Воалар концерти. 13.50 «Циркни ҳамма севади». Свердловскдан кўрсатилди. 14.35 «Камалак жиллолати». 15.50 Лайма Вайкуле концерти. 16.55 Футбол. СССР кубоги. «Локомотив» (Москва) — «Динамо» (Киев). Финал. 18.50 «Оқ йилқин». Телевизион хўжиятли фильм (Фрунзе шаҳри). 19.10 «Лабиринтга кириш». Бер сериалии телевизион бадий фильм. 3-сери. Премьера. 20.30 «Вақт». Янгиланган телевизион хизмати. 21.00 Қоллаб (реклама). абхорот, эълонлар. 21.05 П. И. Чайковский. Фортепиано ва оркестр учун 1-концерт. 21.50 Хожкей. Жаҳон чемпионати. Финал гуруҳлари командалари учрашуви. Швейцариядан олиб кўрсатилади. 2 ва 3-даврлар.

табга қатнамасдим у вақтда. Учаллик эсимда ҳам қолмаган, қандайдир бозорга киргандай. Ҳамина гул кўтарган, бирим широйи. Ҳозир эсласам, яннда байрам арафаси экан. Биз бўлсак, онамга мевалардан олгандик.

— Яқин кунларда менга ўй беринди. Кейин сен ҳам борасан. Мен ишламан, сен ўқийсан. Ҳар кунинг гул кўтариб келман. Уйиндан тулар аримайди. Алоқиб-а? Қанча йилгадан. Ҳеч рози бўлмаган. Қиз бола ўқиб, дунё олиб бераринди, дегани-деган.

ДАРД

Менга ҳам. Мен юдон сени унугнги уридим. Тақдирга тик бергин келдикми?
Унутиб буларганим, қиёбанг шундоқ қаршимда турса?
Кўларингдан сизни қиздан ёшлар титраб турган дабларингга ёшиди. «Қанча. — ўйлади у. Кўз ёши ҳам шўр буларкан. Шўр бўлмай не бўлсан, сенинг ўшн нешонанг шўр!». Ҳаёлига келган фикрдан титраб кетди: «Наҳоти? Иш! Иш!!! Бўлмаган гап!».

Пешонаси шўрнингга алақачонлар тан берганди: «У кунлар ёнди қайтмайди, кетди қўнғилиқлардай бир-бирини йиртиб. Алоқиб-а дамлар эди. Сароғи айлантиган орузлар. Хотира... Иллариюга ҳанроқ туғилмак қийноқиб... Фақат сиз қолдигниз. Ҳаммаси тугади, ҳаммаси...».

— ...Нималарин ўйлайсан, Эркин ақа?
— Келажакнингиз. Ҳеч Тошкентга борганимиз, Нодир?
— Бир марта онам касалхонада ётганда отам олиб борганди. Мактабга қатнамасдим у вақтда. Учаллик эсимда ҳам қолмаган, қандайдир бозорга киргандай. Ҳамина гул кўтарган, бирим широйи. Ҳозир эсласам, яннда байрам арафаси экан. Биз бўлсак, онамга мевалардан олгандик.

лар бўлган. Сиз бўлса етти ёт бегона бир қизга ўйлантириб қўймоқчисиз.

— Турди ақа бегона бўлдими? Уртадаги дўстлигимиз, қариндошлигимиз ҳақиқ-ҳурмати ҳақ бўлганми, дея қўи ташлашганим.

— Барбир сиз айтган қизга ўйлантирман. Нодирдан бошқасига ўйламан олмаймак, ҳам!

— Шўнақам?! — наҳдан отасининг томирлари бўртиб кетди. Ота насалаҳатига қириб акаларининг бири икки бўлган бу дунёда. Йўрингидан юрмас экансан, гапимга қирмайдиган сендай фарзандим йўқ.

У совуқгина хўшлашди. На: «бироз тур, машинада обчиқиб қўяман», дея қўнғил бўшлик қилган акасига, на қўлда ёш билан: «ҳеч бўлмасан но олиб кет», дея ёлворган онасига қаради. Қимта қилди, билмади, Фақат билдик, яна бир дақиқа турса йиллаб юборади, шўннингизга қўнғил юборади.

Барбир бўлмади, Бўзгача тикчилган йирингини ютишга қўриб етмади. Лаблари титраб кетди. Еш тўла кўзлари билан бирон қимсага дуч келишдан уқлиб, йўл четига, дараклар билан қопланган ўйимчукур йўлакка ўтди.

Зум ўтмай қўнғилда ениб бўлмас истак туғилди. Истаки, ёмғирда эзилганча яёв кетса, Истакин, баррини унутса, унутса... Йиртиқ хайлари-ю, қалбига тикандек санчиладиган, ўйлаганда ўртағуви йилларининг ҳам, йилласа... Юрагининг туб-тубида қотган армонлар куё ёшларига айланса... Баррини унутса, унутса. Қайдақтар шоган одамлар гўдасига қўнғил, қўнғил чечраларига қўнғил боқса...

...У кўчага қичқанда ёмғир ёға бошлаб, баданини жунжикитирувчи совуқ тушиб қолганди. Камзулининг ёқасини қўтараркан, орасига га ўгирилиб, уйига қарайди. Шўндагина болахонача деразаларининг ёмасдан қичқанини кўрди. Бир хайли изига қайтмоқчи ҳам бўлди. Лекин қайтмади. Шаҳдан қандамар билан яна йўлда давом этди.

Муҳаррир Жаббор РАЗЗОҚОВ.

«Молодой ленинец» орган ЦК ЛКСМ Узбекистана.

Издается на узбекском языке.

МАНЗИЛГОХИНИЗ: 700083, ТОШКЕНТ: ЛЕНИНГРАД КўЧАСИ, 32-УЙ.

ТЕЛЕФОНЛАР: КАВУЛХОНА — 32-86-88. ХАТЛАР БУЛИМИ — 32-54-65. 513500 НУСХАДА ЧОП ЭТИЛАДИ. ИНДЕКС: 64807.

Узбекистон Коммунистик Марказий Комитети наприказниги Меҳнат Қизчи Байроғи ордени босмаханаси.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 Р — 09078. Д. — 28456.